Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescă. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolfŭ Mosse Haasenstein & Volger (Otto Maas), Henric Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannebergr; în Budapesta: A. V. Goldberger Anton Mezei Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ; o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe sése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe sése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 166. **Brașovŭ, Sâmbătă 27 Iulie (8 Augustŭ).** **1891.**

Brașovŭ, 26 Iulie v.

Unŭ raportŭ, ce l'amŭ primitŭ din Sĕlagiu în ḑilele acestea, ne descopere una din cele mai marĭ anomalii în viéța și raporturile preoțimei române unite față cu clerulŭ străinŭ romano-catolicŭ.

Dér sĕ lăsămŭ sĕ vorbéscă faptulŭ petrecutŭ, despre care ni-se raportéză și care va ilustra în deajunsŭ memorata anomalia.

Episcopulŭ romano-catolic Laurențiu Schlauch dela Oradea-mare, despre care scimŭ, că e unulŭ dintre cei maĭ declarațĭ adversarĭ ai Românilorŭ pe tóte terenele, a întreprinsŭ nu de multŭ o călĕtoriă în Sĕlagiu, ca sĕ-șĭ confirmeze pe credincioșii sĕi.

Cu ocasiunea acésta vre-o 7—8 preoțĭ românĭ din protopopiatulŭ Tășnadŭ-Sărăuadului, în frunte cu protopopulŭ lorŭ, au aflatŭ cu cale sĕ contribue și ei la festivitățile de primire ale numitului Episcopŭ. Spre scopulŭ acesta l'au întâmpinatŭ în comuna Tășnadŭ-Santău, unde protopopulŭ românŭ, în numele clerului de sub conducerea sa, salută pe Episcopulŭ latinŭ printr'o vorbire, care nu scimŭ în ce limbă a fostŭ rostită, despre care însĕ ne tememŭ, că a fostŭ rostită în limba maghiară.

Orĭ cum ar fi fostŭ, întrebarea este, că ce caută protopopulŭ românŭ unitŭ din Tășnadŭ cu preoții sĕi la o festivitate de primire, care privesce numai pe clerulŭ romano-catolicŭ? Décă rabinulŭ și preotulŭ calvinŭ din Tășnadŭ s'au simțitŭ îndemnațĭ a saluta pe episcopulŭ Sclauch, acésta are unŭ înțelesŭ, căcĭ numitulŭ Episcopŭ figuréză înaintea lorŭ ca unŭ stâlpŭ alŭ maghiarisărei, pe care-o susținŭ și ei.

Cumcă poporulŭ românŭ unitŭ din Tășnadulŭ Sărăuadului n'avea ce căuta la acéstă festivitate, ba póte nicĭ n'a fostŭ așteptatŭ, o dovedesce și modulŭ, cum l'au făcutŭ sĕ simță, atâtŭ Episcopulŭ Schlauch, câtŭ și cei dimprejurulŭ lui, că nu se bucură de grația lorŭ ca unulŭ, care — cum ḑice raportorulŭ nostru — face parte din „opincarii valachĭ?"

Episcopulŭ latinŭ a rĕspunsŭ la salutarea protopopului în modŭ dementativŭ numai cu câteva cuvinte, pe când către preotulŭ calvinescŭ și către rabinŭ a vorbitŭ multŭ mai pe largŭ.

Și ca sĕ nu se lase nicĭ o dubietate despre aceea, că óspele românŭ nechiămatŭ a fostŭ privitŭ peste umerĭ de către „patrioții" și maghiarisatorii, carĭ arŭ fi vrutŭ mai bucurosŭ, póte, sĕ fi fostŭ ei între ei, protopopulŭ românŭ unitŭ a fostŭ nebăgatŭ în sémă și la arangiarea conductului, ce avea sĕ întimpine pe Episcopulŭ latinŭ. Până acum era obiceiu, ca preotulŭ românŭ unitŭ din Tășnadŭ-Sărăuadŭ sĕ mérgă la ocasiunĭ festive în loculŭ alŭ doilea, îndată după preoții romano-catolicĭ. Acuma însĕ l'au rangiatŭ la loculŭ alŭ treilea, după preoții calvinĭ.

Étă dér, că romano-catolicii nu se scandaliséză nicĭdecum sĕ mérgă cu conaționaliĭ lorŭ calvinĭ la olaltă, pe când Românii unițĭ se îndésă mereu, par'c'ar aștepta nu sciu ce, pe lângă căpeteniile clerului romano-catolicŭ, adversarĭ nației nóstre.

Étă anomalia, de care amŭ făcutŭ amintire la începutŭ și care numai la ridicarea vaḑei bisericei române unite nu póte contribui.

Așa s'au fostŭ îmbulḑitŭ și cei dela Beiușŭ, când cu primirea totŭ a acestui episcopŭ latinŭ, care nu-i privea. Și care a fostŭ urmarea? Se vede, că preoții din Sărăuadŭ nu sciu ce se petrece în lume; căcĭ la din contră ar fi trasŭ învĕțătură din casulŭ dela Beiușŭ și ar fi rĕmasŭ acasă, vĕḑêndu-șĭ de afacerile lorŭ.

Intimitatea cu clerulŭ romano-catolicŭ, ce o caută în multe părțĭ cu atâta sete preoții românĭ unițĭ, nu póte avé în împrejurările de față nicĭ unŭ înțelesŭ, afară póte de acela, că preoții românĭ unițĭ șĭ-au perdutŭ consciința de sine națională bisericéscă și credŭ, că trebue sĕ fiă cu orĭ ce prețŭ aservițĭ clerului romano-catolicŭ.

Feréscă Dumneḑeu însĕ, ca asemenĭ idei sĕ prindă rădăcinĭ, dér décă nu se va pune stavilă umilitórelorŭ pornirĭ, atuncĭ urmările rele vorŭ fi neînconjurabile.

E timpulŭ, ca autoritățile superióre competente ale bisericei unite sĕ cugete seriosŭ asupra acestorŭ anomalii ale raporturilorŭ cu clerulŭ romano-catolicŭ, carĭ potŭ sĕ fiă spre cea mai mare pagubă, atâtŭ bisericéscă, câtŭ și națională, a Românilorŭ unițĭ.

CRONICA POLITICĂ.

— 26 Iulie (7 Augustŭ.)

— In ședința dela 5 Augustŭ a dietei unguresci *s'au terminatŭ desbaterile asupra §-lui 1* din proiectulŭ pentru re**forma administrațiunei**, rĕmânêndŭ numai, că în ședința următóre sĕ se facă votarea nominală. Incheiarea acésta cu totulŭ neașteptată a desbaterilorŭ îșĭ află esplicațiunea în hotărîrea de retragere a ministrului-președinte Szapary, despre care amŭ vorbitŭ erĭ. In urma acestorŭ declarațiunĭ, toțĭ membrii parlamentului manifestau o curiositate deosebită în privința ulteriórei desvoltărĭ a lucrurilorŭ. Fiă-care aștéptă cu nerăbdare sĕ vadă raportulŭ, ce-lŭ va așterne guvernulŭ în dietă în privința atitudinei, ce are s'o observe în viitorŭ față cu periculŭ obstrucțiunei. Curiosităţii acesteia, după cum comunică telegramele din Budapesta, a satisfăcutŭ ministru-președinte în ședința următóre, dela 6 Augustŭ, când — după ce se votă § 1, — ministru-președinte Szapary propuse în loculŭ paragrafului alŭ 2-lea un nou paragrafŭ. Acéstă retragere a sa și-o motivă Szapary ca mersulŭ de până acum alŭ desbaterilorŭ și cu declarațiunile „independenților," din carĭ elŭ conchide la o periclitare a parlamentului. Elŭ, — ḑise — a făcutŭ totŭ posibilulŭ, ca proiectulŭ sĕ-lŭ aducă la valóre de lege fără a provoca periculŭ, dér după-ce tóte semnele arată, că e vorba de-o obstrucțiune, a fostŭ silitŭ sĕ propună unŭ nou paragrafŭ în loculŭ paragrafului alŭ doilea. Lucru firescŭ, ḑise mai departe Szapary, că noulŭ paragrafŭ nu dispune, ca de-aci înainte funcționarii sĕ se numéscă, ci *va rĕmêné și mai departe sistemulŭ electoralŭ*. De-altmintrelea guvernulŭ îșĭ menține programulŭ sĕu de pană acuma și rĕmâne lângă declarațiunile, ce le-a făcutŭ față cu acestŭ proiectŭ. Va trece celŭ puținŭ unŭ anŭ, până când proiectulŭ se va presenta din nou dietei. Noulŭ paragrafŭ alŭ 2-lea declară ministrulŭ, că e gata a-lŭ pune la desbatere încă în ședința următóre, dela 7 Augustŭ. Irány și Ugron au critisatŭ aspra procederea guvernului și la urmă a primitŭ propunerea lui Szapary, d'a se trece la desbaterile §-lui 2.

Va sĕ ḑică Szapary a capitulatŭ în modŭ formalŭ. Acum elŭ ar dori sĕ rĕmână celŭ puținŭ cu atâtŭ, dér va mai avé încă de furcă cu Apponyi, care mai multŭ a luptatŭ pentru reforma administrațiunei chiar și decâtŭ partida guvernului, și care acum se simte fórte opăritŭ prin retragerea lui Szapary. Elŭ a și declaratŭ, că nu póte urma pe guvernŭ pe cărarea, pe care a pășitŭ acum. Nu-i rĕmâne déră lui Apponyi, decâtŭ sĕ se întórcă érășĭ acolo, unde a fostŭ, și pe lângă oposiția estremă sĕ profite de ocasiunile binevenite pentru a da năvală asupra lui Szapary și a-șĭ rĕsbuna asupra lui, pentru-că l'a lă-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Preumblărĭ la Tismana.

IV

Iubite Amice,

D-lŭ Constantinŭ St. Bilciurescu, capulŭ biroului Cultelorŭ din Ministerulŭ cultelorŭ și instrucțiunei publice, la sfatulŭ și îndemnulŭ distinsului publicistŭ, Stefanŭ C. Mihăilescu, fostŭ secretarŭ generalŭ alŭ Ministerului cultelorŭ, a presentatŭ publicului în anulŭ 1890 o importantă și interesantă lucrare relativă la „*mănăstirile și bisericile din România cu micĭ notițe istorice și gravurĭ.*"

Autorulŭ, în prefață, arată, că la culegerea și rênduirea notițelorŭ, s'a servitŭ de scrierile pline de erudițiunea ale P. S. Melchisedecŭ, episcopulŭ Romanului, ale neobositului istoricŭ și epigrafistŭ profesorŭ Gr. G. Tocilescu și ale d-lui C. Erbicénu, carĭ au binevoitŭ a-i da totŭ concursulŭ la acéstă lucrare și în scopulŭ de a înlesni călĕtoria visitatorilorŭ S-telorŭ M-rĭ, autorulŭ a datŭ pe câtŭ i-a fostŭ posibilŭ și itinerariulŭ ce trebue urmatŭ pentru visitarea acelorŭ localitățĭ.

Intemeiatŭ pe aceste date, étă cum ne înfățișéză, d-lŭ D. Bilciurescu, Mănăstirea Tismana din județulŭ Gorjiu, în lucrarea s'a de-o valóre deosebită pentru cunóscerea monumentelorŭ nóstre istorice din România.

Tismana se află situată pe unŭ locŭ adăpostitŭ, în valea strîmtă a rîulețului Tismana, așeḑată pe o rîpă eșită din póla unui délŭ dela drépta văii, cale de trei ore dela Têrgulŭ Jiului. Din susŭ de M-re valea se mai lărgesce nițelŭ, încâtŭ rĕmâne de-alungulŭ rîului locŭ pentru liveḑĭ. Délurile ce închidŭ valea suntŭ pezișe acoperite cu pădurĭ în parte de castanĭ și numai de-asupra M-rei se vede stânca gólă. Acéstă Mănăstire după tradițiile păstrate de părinții călugărĭ și după o copiă de pomelnicŭ vechiu, a fostŭ întemeiată la începutŭ de St. Nicodimŭ, unŭ unchiu alŭ Cneazului Lazărŭ. In urmă au mărit'o și înzestrat'o Domnii țĕrei, între carĭ Danŭ Vodă Basarabŭ, Mircea Vodă celŭ bĕtrânŭ la 1392 și Vladŭ Vodă fiulŭ lui Țepeșŭ la 1439.

Tismana a fostŭ în tóte timpurile una din cele mai importante M-rĭ ale țĕrei, și fără îndoélă, ea avea destinațiunea unui locŭ de apărare, atâtŭ față cu trecĕtórea dela Vulcanŭ, câtŭ și față cu valea Jiului, singurulŭ drumŭ largŭ despre Dunăre. Mai în urmă la anulŭ 1716 ea a fostŭ centrulŭ de operațiune alŭ Oltenilorŭ, care sub conducerea Serdarului Barbu Brăiloiu și a căpitanului Nicolae Roseti, au isbutitŭ în acestŭ anŭ sĕ curețe téra până la Oltŭ de Turcĭ și de Tătarĭ. Incetândŭ invasiunile, Tismana perdù cea mai principală dintre destinațiunile ei de odinióră, a rĕmasŭ însĕ cu tóte acestea una din cele mai vechĭ, mai bogate și mai importante M-rĭ din téră, bucurându-se și de o posițiune admirabilă.

Ea a fostŭ restaurată la 1855, mai alesŭ cu scopulŭ de a fi prefăcută în reședință de vară pentru Domnulŭ țĕrei. Și în adevĕrŭ nicĭ nu este cu putință, ca cineva sĕ trécă pe la Tismana și sĕ nu doréscă sĕ petrécă mai multŭ timpŭ acolo.

Biserica prin restaurare a perdutŭ stilulŭ ei originalŭ éră castelulŭ în adevĕrŭ măreţŭ, ziditŭ atuncĭ în prejurulŭ Bisericei la anulŭ 1860, a luatŭ focŭ, și astăḑĭ din cea mai mare parte a lui nu stau decâtŭ zidurile afumate și în parte ruinate.

Din cetate în stânga ei, pe unŭ délŭ, este o peșteră unde se ḑice că a locuitŭ St. Nicodimŭ.

Biserica a încercatŭ mai multe prefacerĭ, cum resultă din inscripțiunile ce se vĕdŭ pe zidŭ și carĭ suntŭ cu date recente.

Portrete în interiorŭ suntŭ:

La stânga: Radu Voevodŭ în costumŭ obicĭnuitŭ, ținêndŭ în mână biserica împreună cu Mircea Vodă; lângă acesta se vede: I. Portretulŭ Jupânesei Stanca Glogovénca Consilierésa; II. Alŭ Jupânului Mihailŭ Glogovénu consilierŭ, și între dênșii unŭ copilŭ cu numele Ștefanŭ. Mai este asemenea și portretulŭ lui Gherasimŭ Arhimandritŭ Năstavnicŭ sfintei Mănăstirĭ Tismana și a lui Partenie Episcopŭ alŭ Râmnicului și noulŭ Severinŭ.

La drépta: Jupânŭ Nedelcu și Vel Vorniculŭ, ținêndŭ biserica cu Jupânésa Anca; Jupânŭ Teodorŭ Vel Banŭ, lângă dênsulŭ soția sa; Iónŭ Arhimandritulŭ Egumenulŭ, unŭ boerŭ, o jupânésă și două copile (nume șterse) Stoica Bengescu Vel consilierŭ.

satŭ în baltă împreună cu tótă partida lui. Cestiunea reformei este aşa-déră aprópe terminată.

— In 4 Augustŭ au sositŭ în Praga şi óspeţii Croaţĭ pentru ca sĕ visiteze esposiţiunea cehică. Stradele din vecinătatea gărei erau îndesate de ómenĭ. Gara însĕ era închisă de unŭ cordonŭ de gardiştĭ. Nimenea nu avea voiă sĕ mérgă pe peronŭ, nicĭ chiar aceia, carĭ aşteptau pe rudele şi pe amicii lorŭ, sosiţĭ cu trenulŭ în care erau Croaţii. Numĕrulŭ óspeţilorŭ Croaţĭ este de 386. Nu s'a făcutŭ primire oficială la gară din causa mĕsurilorŭ poliţienescĭ. Când Croaţii se deteră josŭ, mulţimea isbucnì în strigăte demonstrative de „Slava" şi „Na zdar". Abia târḑiu séra se împrăşcià mulţimea.

— Din incidentulŭ sosirei **regelui Alexandru alŭ Sêrbiei** la Petersburgŭ *„Novoje Vremia"* scrie, că după evenimentele dela Kronstadt guvernele legale ale rassei slavone potŭ desvolta cu mai multă siguranţă şi consciinţă puterea morală şi materială a Slavilorŭ. Lucrările pacĭnice ale Slavilorŭ acuma vorŭ puté avé unŭ cursŭ mai liniştitŭ. E îmbucurătorŭ, că Sêrbia s'a reîntorsŭ în momentulŭ acesta la vechiulŭ ei amicŭ şi protectorŭ. Cu câtŭ se grupéză regenţa mai strânsŭ sub stindardulŭ rusescŭ, cu atâta e mai neînsemnatŭ pericululŭ de a primì în schimbulŭ jugului scuturatŭ alŭ Austro-Ungariei, unŭ altŭ jugŭ mai greu, şi cu atâta e mai apropiatŭ timpulŭ prosperării Slavilorŭ. *„Novosti"* accentuéză, că prima visită a regelui Alesandru la Petersburgŭ nu e o demonstraţiune în contra Vienei şi Rusia nicĭ nu are intenţiunea de a sumuţa pe regele Sêrbiei în contra Austro-Ungariei. *„Petersburgskija Vjedemosti"* ḑice, că nicĭ Rusia şi nicĭ Sêrbia nu are lipsă de unŭ pactŭ scrisŭ. Confederaţiunea popórelorŭ slave esistă în însaşĭ consciinţa slavă. Rivalitatea dintre Austro-Ungaria şi Rusia, aicĭ e resolvită definitivŭ. *Organulŭ societăţii slave* susţine, că prin apropierea Sêrbiei de Rusia, ea va deveni unŭ statŭ mare slavŭ, de o însemnătate Europénă.

— In 4 Augustŭ a părăsitŭ **escadra francesă** portulŭ *Kronstadt.* Admiralulŭ Gervais se va duce pe o ḑi la Moscova, în timpŭ ce escadra se va aprovisiona cu cărbunĭ, unde de sigurŭ va fi din nou primitŭ cu entusiasmŭ. Simpatiile între Rusia şi Francia fără îndoélă că s'au măritŭ prin festivităţile dela Kronstadt. Bulangiştii îşĭ facŭ ilusiunĭ despre o alianţă ruso-francesă. Remarcabilă este o destăinuire a deputatului Millevoye, care susţine în ḑiarulŭ „Eclair", că Rusia şi în anulŭ 1887 a jucatŭ rolulŭ mântuitorŭ, din incidentul *afacerei Schnaebele* şi că atuncĭ s'a delăturatŭ declaraţia de rĕsboiu germană numai prin o scrisóre fórte energică a Ţarului către împĕratulŭ Germaniei. Se ḑice, că Ţarulŭ era atuncĭ aşa de furiatŭ în încâtŭ li-a strigatŭ Germanilorŭ „Până aicĭ şi mai departe nu!" şi apoi imediatŭ Germania a eliberatŭ pe Schnaebele. Se pare, că împărtăşirea acésta se ţine de domeniulŭ fantasiei.

— Ministrulŭ francesŭ de esterne **Ribot** avù o întrevorbire cu secretarulŭ *ambasadei chineze* din Parisŭ. După scirile mai nouĕ, turburările din China au caracterŭ politicŭ. Guvernulŭ chinezŭ asigură, că au luatŭ tóte mesurile pentru susţinerea ordinei, dér până acum nu s'a vĕḑutŭ vre-unŭ efectŭ alŭ acestorŭ mĕsurĭ. Puterile europene negoţiéză unele cu altele pentru ca sĕ facă paşii comunĭ pe lângă guvernulŭ chinezŭ.

SCIRILE ḐILEI.

— 26 Iulie (7 Augustŭ.)

Moştenitorulŭ tronului românŭ, după cum scrie ḑiarulŭ „Temps", va face în decursulŭ lunei acesteia o călĕtoriă prin Europa fiindŭ însoţitŭ de majorulŭ Coandă, noulŭ sĕu adjutantŭ şi şefŭ alŭ casei sale militare.

***

In urma încetărei rĕsboiului vamalŭ s'a datŭ éraşĭ liberă circulaţiune pe temeiulŭ cunoscutelorŭ ordinaţiunĭ minis teriale, comerciului de rîmătorĭ, oi, capre etc. Schimbarea acésta a regimului dela vamă a duratŭ numai fórte scurtŭ timpŭ, deórece după cum ne spune unŭ comerciantŭ din Braşovŭ, care a voitŭ sĕ importeze pe la vama dela Branŭ unŭ transportŭ de rîmătorĭ şi de berbecĭ, că nu i-s'a datŭ voiă sĕ-i trécă, deórece în urma unei telegrame ce a sositŭ dela ministerulŭ unguresců importulŭ de rîmătorĭ este opritŭ. Noua eră vamală se începe dér éraşĭ cu vechiulŭ obiceiu de a găsi nodŭ în papură.

***

Luptă pentru limbă. Ḑiarulŭ „Narodni Listi" provócă tóte comunele cehice, carĭ au table, pe carĭ e scrisŭ în limba germană şi cehică numele comunelorŭ, ca sĕ le delăture pe acestea şi sĕ pună esclusivŭ *table cu inscripţiune cehică.*

***

Laureaţii românĭ. Ḑilele acestea a fostŭ, scrie „Timp." la Parisŭ serbarea împărţirei premiilorŭ concursului generalŭ alŭ liceelorŭ. Cu acéstă ocasiune vomŭ aminti aci pe acei dintre conaţionalii noştrì, carĭ de patruḑecĭ de anĭ încóce, au pututŭ obţine premiulŭ de laureatŭ.—1843, Nicolae Bibescu, alŭ şaselea la primulŭ premiu pentru teme latine. Liceulŭ Henri IV.—1857, Mihailŭ Const. Şuţu, alŭ doilea la primulŭ premiu de fisică. Liceulŭ Bonaparte.—1858, Mihailŭ Const. Şuţu. Primulŭ premiu de istoriă naturală. Liceul Bonaparte.—1860, Ioanŭ Lahovari. Alŭ doilea la primulŭ premiu de naraţiune latina. Liceulŭ Louis-le-Grand.—1861, Ioanŭ Lahovari. Retorica: primulŭ premiu de versurĭ latine. Liceulŭ Louis-le-Grand.—1862, In acestŭ anŭ Românii obţinŭ trei premii, afară de accezite. Astfelŭ d. Ioanŭ Lahovari obţine unŭ alŭ doilea premiu la disertaţiunĭ latine; apoi d. Em. Vogorides ese alŭ treilea la unŭ alŭ doilea premiu de versurĭ latine şi d. G. Duca ese alŭ patrălea la unŭ alŭ doilea premiu de teme latine.—1866, Const. N. Lahovari, Retorica: primulŭ premiu la versurĭ latine. Liceulŭ Louis-le-Grand.—1874, George Voinescu. Alŭ treilea la primulŭ premiu de teme latine. Liceulŭ Louis-le-Grand. 1879, Alexandru Cuza. Alŭ treilea la primulŭ premiu de geografiă. Liceulŭ Fontanes.—1884, Spiridonŭ Bibescu. Filosofiă: primulŭ premiu: istoria contemporană. Liceulŭ Louis-le-Grand. Decĭ 13 laureaţĭ românĭ în 40 de anĭ.

***

Jurisdicţiunea militară română ca modelŭ. Procurorulŭ de statŭ alŭ curţii de casaţiă din Bulgaria se află de câte-va ḑile în Bucurescĭ, pentru ca sĕ studieze organisaţiunea jurisdicţiunei militare române.

***

Trenurile de plăcere pe linia Bucurescĭ-Predealŭ. Numĕrulŭ persónelorŭ, carĭ au călĕtoritŭ Sâmbătă şi Dumineca pe linia Bucurescĭ-Predealŭ e de 7,500, carĭ au adusŭ administraţiunei căilorŭ ferate unŭ venitŭ la 48,000 lei.

***

Distincţiune. Renumitulŭ baritonistŭ dela opera din Praga, d-lŭ *Dimitrie Popoviciu* a fostŭ decoratŭ de către regele României cu medalia *Bene-Merenti* cl. II pentru meritele sale artistice şi musicale.

***

Maghiarisarea între Germanĭ. „Délvidéki Nemzetör", organulŭ oficiosŭ alŭ Kulturegylet-ului din Vêrşeţŭ, împărtăşesce cu multă bucuriă scirea, că la cererea Kulturegylet-ului, eforia şcolară orăşenéscă din Vêrşeţŭ a hotărîtŭ, ca în şcólele poporale elementare comunale sĕ se introducă succesivŭ limba maghiară ca limbă de propunere. Dintre 20 de membri ai eforiei, câţĭ au fostŭ de faţă, unulŭ n'a votatŭ, unulŭ s'a depărtatŭ înainte de-a se începe votarea, ér 4 au votatŭ în contra întroducerei limbei maghiare. Prin urmare maghiarisatorii au învinsŭ cu o majoritate de 14 voturĭ. — Stau rĕu de totŭ Germanii din Ungaria, décă eforiile lorŭ şcolare suntŭ compuse din astfeliu de membri.

***

Pentru călĕtorii în Rusia. Ambasadorulŭ rusescŭ din România, F o n t o n, intervenì pe lângă guvernulŭ sĕu, ca Românilorŭ sĕ li fiă permisŭ a trece în Rusia fără paşapórte şi numai cu unŭ simplu certificatŭ pentru 48 de óre. Guvernulŭ rusescŭ încuviinţă dorinţa lui Fonton cu condiţiunea, ca toţĭ carĭ au astfeliu de cetificate, îndată după sosirea lorŭ sĕ se presenteze la poliţia locală, pentru visarea certificatelorŭ.

***

Producţiune şi petrecere. Comunitatea bisericéscă romano-catolică din locŭ, sub dirigenţa d-lui Al. Biró, va da la 8 Augustŭ n. în sala hotelului „Centralŭ Nr. I" o petrecere, cu care ocasiune se vorŭ representa 2 piese teatrale şi 4 piese musicale. Venitulŭ curatŭ e destinatŭ pentru zugrăvirea bisericei romano-catolice din locŭ.

***

Circulŭ Sidoli. Representaţiunea de erĭ séră a fostŭ fórte interesantă şi bine cercetată. Ursulŭ, numitŭ „Petz", alŭ căruĭ debutŭ se aştepta cu curiositate, şĭ-a esecutatŭ rolulŭ cu multă măiestriă şi hazŭ. Călăreţŭ destoinicŭ, îmbrăcatŭ în vesminte à la Dandy, străbătea uşorŭ şi agerŭ prin cercurĭ. A meritatŭ sticla de lapte, ce 'i s'a datŭ şi pe care o consumà cu multŭ apetitŭ. D-lui Petrini, din a cărui şcólă a eşitŭ „Petz" şi sub a cărui conducere şĭ-a esecutatŭ rolulŭ, îi servesce de onóre.

***

Conductorŭ postalŭ arestatŭ. „România" află, că inspectorulŭ poştelorŭ române fiindŭ însciinţatŭ, că unŭ conductorŭ poştalŭ, însărcinatŭ cu ducerea pachetelorŭ cu scrisorĭ dela biroulŭ centralŭ în diferite oraşe, pe drumŭ desfăcea pachetele şi rupea unele dintre scrisorĭ, pe carĭ le bănuia, că în ele suntŭ banĭ, urmărindu-lŭ l'a descoperitŭ şi datŭ pe mâna parchetului, care a şi dispusŭ arestarea lui.

Foile unguresci despre situaţiune.

„Nemzet" ḑice, că modulŭ de soluţiune propusŭ de contele Szapary este singurulŭ, care permite guvernului sĕ ésă din situaţiunea încurcată fără vătămarea principiului şi alŭ prestigiului guvernu-

---

In tindă, la întrare suntŭ zugrăviţĭ: La drépta, Jupânŭ Ştefanŭ Glogovénu biv Vel Slugerŭ; Jupâniţa Maria, Jupânŭ Nicolae Glogovénu Căpitanŭ; Jupâniţa Ego Sanda. Incă vre-o patru femei şi patru copii cu inscripţiunile de asupra şterse.

Uşile bisericii suntŭ frumosŭ sculptate, represintândŭ susŭ; unŭ ângerŭ şi Maica Domnului, ér mai josŭ Sfinţii Petru şi Paulŭ; Sfinţiiĭ Nicodimŭ şi Antonie.

Pe cea din stânga se află sĕpată următórea inscripţiă:

„Acéstă uşă s'a făcutŭ cu tótă cheltuéla Dómnei Stanca Glogovénca Consilierésă, care a ţinut'o d-lui Mihai Glogovénu Consilierŭ"

Pe cealaltă uşă: „Care au fostŭ fata D-lui Stancu Bengescu Consilier în ḑilele Sf. S. Părintelui Mihailŭ Egumen. şi Arh. Tism. 1782".

Stâlpii uşilorŭ suntŭ de piatră avêndŭ pe dênşii sĕpată de alungulŭ de câte patru părţile o inscripţiune slavonă, ce a fostŭ poleită cu aurŭ din anulŭ 1542, din care se vede că atâtŭ uşa câtŭ şi pragulŭ s'a făcutŭ de Egumenulŭ Ermonah Vasilie, în ḑilele lui Iónŭ Petru V. V. şi ale fiului sĕu Mircea Voevodŭ.

Din odórele cele mai importante şi vechi vomŭ enumera urmĕtórele:

I. Unŭ epitafŭ de atlasŭ lucratŭ cu firŭ de argintŭ şi de aurŭ.

II. Unŭ chivotŭ de argintŭ poleitŭ cu aurŭ represintândŭ biserica; e lucratŭ cu multă artă.

III. Unŭ Artoforiu de argintŭ.

IV. Unŭ sicriaşŭ de argintŭ cu moştele Sfântului Nicodimŭ şi mucenicilorŭ Ignatie şi Teofilatŭ. Aceste móşte suntŭ legate cu câte o verigă, purtândŭ o inscripţiune grécă cu numele Sfântului. Sicriulŭ e lucratŭ probabilŭ de aceiaşĭ artiştĭ carĭ au făcutŭ şi Artoforiulŭ şi în acelaşŭ anŭ.

V. Unŭ sfeşnicŭ de argintŭ cu inscripţiune slavonă pe globulele sfeşnicului din care se vede, că s'au dăruitŭ de Mateiu Basarabŭ şi de soţia sa Dómna Elena.

VI. Unŭ altŭ sfeşnicŭ de argintŭ cu patru globule. Două ripiḑĭ de argintŭ poleite cu aurŭ. O candelă de argintŭ bine lucrată. Două tetrapóde de ştejarŭ frumosŭ sculptate şi bine conservate. O tócă de tuciu cu scriptorulŭ Austriacŭ şi cu inscripţiune în limba Română. Şi o cruce de plumbŭ care se atribue Sfântului Nicodimŭ.

Cincĭ sute de anĭ au trecutŭ de când acéstă Mănăstire există şi aceştĭ cincĭ sute de anĭ îi dau dreptulŭ, credemŭ, de a exista mai departe şi chiarŭ fără nicĭ o destinaţiă, numai şi numai spre a le reaminti celorŭ ce vinŭ şi se ducŭ, că e ceva statornicŭ în ţéra asta.

Atrasŭ de frumseţa şi însemnătatea Mănăstirei Tismana, aşa cum e descrisă de vechiulŭ meu amicŭ, Dl. C. Bilciurescu, ardea unŭ dorŭ în inima mea de a vedé şi eu acestŭ locŭ de apărare alŭ Românilorŭ în contra năvălirei duşmanilorŭ.

Spre a-mĭ împlini acésta a mea dorinţă am plecatŭ la 16 Iulie curentŭ dela Bucurescĭ şi în intervalulŭ acestorŭ ḑile visitândŭ localitatea amintită în viitórea mea corespondenţă îţĭ voiu arăta sincerŭ şi obiectivŭ impresiunile dobêndite la faţa locului, impresiunĭ carĭ mi-au răpitŭ încă una din însufleţirile şi ilusiunile mele.

La revedere.

T.-Jiului, 22 Iuliu 1891.

Teofil Frâncu.

---

9) **Carnetulŭ roşu.**

Novelă, tradusă de **Moşulŭ.**

Câte-va ḑile după sosire, împĕratulŭ se duse în palatulŭ tauricŭ. Profesorulŭ Rostow se dusese la academia artelorŭ, unde avea ceva de lucru.

Auḑindŭ împĕratulŭ acésta, trimise unŭ espresŭ, ca sĕ-lŭ aducă.

Până la sosirea lui, împĕratulŭ făcù o revistă în bibliotecă şi in alte câteva odăi, în carĭ noulŭ conservatorŭ îşĭ începuse deja activitatea. Dintr'o odaiă în alta ajunse şi în odaia în care depusese dênsulŭ carnetulŭ roşu, sigilatŭ. Odaia acésta era încălḑită.

Impĕratulŭ intrà înlăuntru şi se aşedă pe unŭ jeţŭ. Unŭ semnŭ şi servitorulŭ se depărtéză.

— „Numai atuncĭ sĕ-lŭ deschidŭ, când îlŭ va ameninţa unŭ periculŭ mare", începù sĕ vorbéscă împĕratulŭ singurŭ. „Ei bine! Periculŭ e aicĭ, pentru-că Czrynovsky cade sub asprimea legii; unŭ cuvêntŭ din partea mea şi profesorulŭ Rostow e ştersŭ din istoria celorŭ vii. Mâna trădătorilorŭ şi ucigaşilorŭ mĕ încunjură pe fiă-care óră, cine scie, décă în césulŭ urmĕtorŭ nu succede unui sceleratŭ sĕ-mĭ curme viéţa cu vre-o armă. Şi-atuncĭ, ce se va alege de elŭ? Eu voiu deslega gâcitórea."

lui și alŭ partidei liberale. Dice apoi, că orĭ câtŭ de marĭ ar fi atacurile stângei estreme în contra acestei modalitățĭ, opiniunea publică se va declara pentru maioritate.

„Pester Lloyd“ cu tótă învingerea principiară, vede cu părere de rĕu, că guvernulŭ și cu maioritatea și cu opozițiunea moderată laolaltă, n'au fostŭ în stare de a aduce la valóre dreptulŭ domnirei maiorității legale în camera deputațilorŭ. In principiu stânga estremă a fostŭ învinsă; în praxa libertății de acțiune parlamentară însĕ, ea a învinsŭ. Acéstă fórte amenințătóre anomaliă nu se póte tăgădui și trebue sĕ neliniștéscă spiritele partidelorŭ, carĭ voiescŭ sĕ conserveze starea lucrurilorŭ.

Organulŭ aponyistŭ „Pesti Naplo“ încheiă espunerile sale în modulŭ următorŭ: „Resultatulŭ finalŭ este dér, că proiectulŭ de lege e lăsatŭ sĕ cadă, reforma însașĭ a fostŭ greu compromisă, vada guvernului sguduită, vada obstrucțiunei recunoscută, paciența și consciința de sine a partidei liberale pusă la o aspră probă, situațiunea parlamentară și politică încurcată într'unŭ nodŭ gordianŭ.

In fine diarulŭ stângei estreme „Egyetértes“ dice într'unŭ articolŭ de fondŭ: „Partida independentă póte acum părăsi câmpulŭ luptei parlamentare cu *o victoriă decisivă* și sĕ se presenteze înaintea națiunei. Lupta ei aprigă a împedecatŭ ca proiectulŭ periculosŭ sĕ devină lege. Ea a procuratŭ recunóscerea marelui principiu moralŭ, în urma căruia o maioritate parlamentară alésă cu programŭ municipalisticŭ nu e îndreptățită, ca cu sacrificarea programului ei sĕ aducă în vigóre sistemulŭ administrației de statŭ. In fine *ea a datŭ guvernului lecțiunea*, că la finea unui ciclu parlamentarŭ de cincĭ anĭ, unde cineva nu e sigurŭ de părerea actuală a națiunei, nu e nicĭ potrivitŭ, nicĭ cuviinciosŭ, nicĭ permisŭ, ca sĕ pășéscă cu unŭ proiectŭ de lege organicŭ atâtŭ de importantŭ și atâtŭ de mare“.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Munții apusenĭ, 19 Iulie 1891.

Onorată Redacțiune! In 18 Iulie n. c. s'a sĕvîrșitŭ *inaugurarea casarmei din Abrudŭ*.

E lucru sciutŭ, că edificarea acestei casarme s'a ințețitŭ de puținii Ungurașĭ din Abrudŭ și Roșia, bagséma cu scopulŭ, de a se asigura, vedĭ Dómne, în contra Românilorŭ muntenĭ pentru timpurĭ de nevoiă, dér mai alesŭ pentru a-șĭ asigura realisarea planurilorŭ lorŭ utopice de maghiarisare, căcĭ din altŭ punctŭ de vedere nu înțelegemŭ sĕ fi fostŭ necesară edificarea acestei casarme care a costatŭ atâtea jertfe.

E caracteristicŭ de altmintrelea, că pe când în Alba-Iulia, pentru esemplu, tóte afișele oficióse suntŭ publicate în limba română, germână și maghiară, pe atuncĭ în Abrudŭ, unde suntŭ numai Românĭ, inscripțiunea de pe casarmă este numai în limba maghiară, și germână, ér românesce ca în palmă, ca și cum n'ar mai esista pe aicĭ sufletŭ de Românŭ.

Atâtŭ la inaugurare, câtŭ și la prândulŭ datŭ cu acéstă ocasiune a fostŭ învitată și inteligința din jurŭ, care s'a și presentatŭ; poporŭ însĕ n'a participatŭ de locŭ. S'a adunatŭ o grupă modestă de măiestri abrudenĭ, carĭ însoțițĭ de musica țigănéscă din Abrudŭ, cu prima rulŭ orașului și cu v.-comitele Albei în frunte, s'au presentatŭ la casarmă, care este clădită în partea din susŭ a Abrudului, aprópe de loculŭ unde a cădutŭ „bravii“ lui Hatvani și ai lui Kemény Farkas. In curtea casarmei era postată o campaniă de soldațĭ în paradă. Tótă decorația consta din trei flamure, una ungurescă și alte două de ale corporațiunilorŭ de măsetrii, purtate de câte-unŭ tinĕrŭ călțunarŭ orĭ tăbăcarŭ. Vice-comitele în scurte cuvinte rostite în limba maghiară și germână arĕtă istoriculŭ clădirei, pe care o predete miliției. Scusându-se, că nu scie limba română pentru a se esprima corectŭ, rugă pe d-lŭ Dr. Laurențiu Popŭ sĕ interpreteze pe românesce cuvintele sale, ceea ce se și făcŭ. Unulŭ dintre oficerĭ, în numele armatei rĕspunse scurtŭ și cătănesce, că primesce spre folosință clădirea.

Cu atâta ceremonia s'a terminatŭ; n'a presentatŭ arma, nu s'a împlinitŭ nicĭ o ceremoniă religiósă, nimicŭ, ci milițiа s'a depărtatŭ, ér șusterii din Abrudŭ au rĕmasŭ în driculŭ curții cu gurile căscate.

După acestea a eșitŭ întregŭ convoiulŭ din curtea casarmei și s'a dusŭ peste cale, unde erau nisce corturĭ ridicate pentru ca sĕ li-se dée prândŭ militarilorŭ. Aicĭ s'a mai întâmplatŭ unŭ schimbŭ de mulțămite reciproce personale; unŭ feciorŭ a mulțămitŭ în numele cameradilorŭ sĕi românesce, ér altulŭ ungaresce. In acestŭ batalionŭ suntŭ numai 12 Ungurĭ.

La $1^1/_2$ óre a urmatŭ prândulŭ, la care s'au întrunitŭ ómenĭ aprópe de tótă condițiunea din Abrudŭ; v.-comitele, cățĭ-va funcționarĭ din Zlatna, nisce onorațiorĭ din Roșia, trei Câmpenenĭ, unŭ Buciumanŭ și primŭ-pretorele din Vințulŭ de josŭ.

La prândŭ au participatŭ ca la 150 de persóne. Toastele au cursŭ ca plóia începêndŭ chiar dela tăierulŭ de supă. Cele dintêiu toaste s'au rostitŭ în limba germană, apoi alternativŭ românesce, nemțesce și ungaresce. Merită amintire între altele toastulŭ v.-comitelui, ridicatŭ pentru poporulŭ din munțĭ, în care și-a esprimatŭ complăcerea și mulțumirea, că deși în munțĭ suntŭ fórte puținĭ ungurĭ, poporațiunea română l'a primitŭ totdéuna cu stimă și afecțiune, *ca unŭ poporŭ lealŭ și de ordine*. La acestŭ toastŭ nu a pututŭ sĕ nu-șĭ arate arma șovinistulŭ renegatŭ Boér Bela, alŭ căruĭ tată s'a mărturisitŭ pre sine totdéuna de Românŭ. Acestŭ Boér Bela a fostŭ și deputatŭ dietalŭ timpŭ de aprópe patru anĭ, ér acum a ajunsŭ primarŭ alŭ orașului Abrudŭ. In toastulŭ sĕu jupânulŭ Bela dise, că primirea vice-comitelui în munțĭ nu pentru spiritulŭ de lealitate și ordine alŭ poporului a fostŭ mai afabilă decâtŭ în alte părțĭ, ci pentru-că aicĭ s'au aflatŭ mai mulțĭ Românĭ, „jó hazafi,“ carĭ „se închină ideii de statŭ maghiarŭ.“ Păcătoșii de când e lumea, și-au căutatŭ mângâiere și liniștea conscienței în credința, că vorŭ mai fi și alții asemenea lorŭ. In munții apusenĭ însĕ d-lŭ Boér Bela nu credŭ sĕ aibă părechiă.

Ca încheiere mai amintescŭ, că între alte toaste a fostŭ și a preotului rom. cat. din Câmpenĭ, care cu naivitate a recunoscutŭ, că comitatulŭ acesta — adecă Ungurii pușĭ în fruntea comitatului — a ridicatŭ relativŭ cele mai multe casarme, séu pentru-că sĕ temŭ ei înșișĭ séu pentru ca sĕ se téma alții de ei. Și-a motivatŭ aserțiunea provocându-se la luptele lorŭ întêmplate pe teritorulŭ acestui comitatŭ. Printre cuvinte s'au pututŭ înțelege desastrele maghiarimei suferite în anii 1848—9.

Unŭ óspe.

DIVERSE.

Radicalismulŭ împĕratului Wilhelm alŭ II-lea. Din ordinulŭ împĕratului Germaniei, vechile obiceiurĭ de etichetă la curte, carĭ fuseseră restabilite de mareșalulŭ conte d'Eulenburg, au suferitŭ schimbărĭ nouĕ. Ordinulŭ împĕratului țintesce cartele menu, care suntŭ întrebuințate la praznicele oficiale. Pe viitorŭ cuvêntulŭ „menu“ va fi înlocuitŭ cu „Speisezettel“ și numele francese ale bucatelorŭ vorŭ fi schimbate cu cuvintele germane corĕspundĕtóre: „bouillon“ prin „Kraftbrühe“, „sauce“ prin „Tunkes“, „mayonaise“ prin „Gerührtes“ etc. Cei doi bucătarĭ francesĭ, carĭ suntŭ în serviciulŭ curții vorŭ fi concediațĭ; asemenea și D. Foucher, intendantulŭ grădinelorŭ, care este francesŭ. Împĕratulŭ a ordonatŭ, ca aceleașĭ reforme sĕ fiă introduse și la mesele oficerilorŭ. Nicĭ unŭ cuvêntŭ francesŭ nu treube sĕ mai fiă întrebuințatŭ nicăirĭ.

Unŭ tinĕrŭ ce ia aerŭ. Locotenentulŭ de cazacĭ J-L. Bahkmotoff, ce umblă de treisprędece lunĭ (elŭ a venitŭ pe josŭ de la Vladivostok la St. Petersburgŭ, 15,000 kilometre), dilele trecute a plecatŭ din acestŭ orașŭ îndreptându-se spre Parisŭ, totŭ pe josŭ. Crede, după tóte socotelile ce și-a făcutŭ, că peste douĕdecĭ de dile va sosi la Parisŭ. Locotenentulŭ călătoresce în tovărășia unui cățĕlușŭ cenușiu, pentru care a refuzatŭ 5000 ruble.

Fabrică de bere. Până aci fabricațiunea berei era necunoscută în Turcia. Cea dintâiu cârciumă va fi construită la Constantinopole de unŭ architectŭ din Nürenberg, cu cheltuéla unui întreprindĕtorŭ otomanŭ. Guvernulŭ turcescŭ a refusatŭ multă vreme autorisațiunea pentru sfĕrșitulŭ acestei construcțiunĭ; în sfĕrșitŭ a aprobatŭ.

Unŭ porumbelŭ voiajorŭ mortŭ de obosélă. Dilele trecute pe la 7 óre diminéța, unŭ porumbelŭ voiajorŭ a cadutŭ mortŭ de obosélă și de fóme fără îndoélă, la Parisŭ în str. Rosny No. 5, proprietatea d-lui André Besnard, sindic la Halele centrale. Examinatŭ de d-lŭ de Besnard și unŭ vecinŭ, d. Camille Potier, s'a constatatŭ că porumbelulŭ avea pe pene diferite semne. Astfelŭ, pe cea dintêiu pénă a aripei stângĭ se póte ceti fórte bine: Borisser 10. La aripa stângă, pe a doua pénă: Primitŭ dela M... 36. Pe a treia: Société du Centre Saint Nicolas-les-Liege. Pe a patra cu litere gróse: Lugved, 54; în sfĕrșitŭ pe a cincea, în cifre; 19 urmatŭ de unŭ timbru ce pare că conține în albŭ și albastru unŭ N. și unŭ S.

Comerciulŭ Statelorŭ Unite. După actele oficiale publicate de curêndŭ, comerciulŭ Statelorŭ-Unite cu străinătatea în anulŭ fiscalŭ ce s'a terminatŭ în 30 Iuniu st. n. s'a ridicatŭ pentru importațiunĭ la 844.905,491 dolarĭ, și pentru esportațiunĭ la 844,425,405 dolarĭ. Principalele articole esportate suntŭ următórele: bumbacŭ 291 milióne; făinurĭ, 128 milióne: comestibile, 138 milióne. In timpulŭ anului fisicalŭ s'a esportatŭ aurŭ pentru suma de 86,363,622 dolarĭ, și s'a importatŭ pentru suma de 18,246,512 dolarĭ; 555,496 emigranțĭ au sositŭ în acestŭ anŭ, cea ce constitue o crescere de 105,277 asupra anului trecutŭ.

Proprietarŭ:
Dr. Aurelŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

Cu pașĭ grăbițĭ merge la scrinulŭ de părete și-lŭ deschide. Pachetașulŭ sta neclintitŭ la loculŭ sĕu. Împĕratulŭ privi cuverta, care era nedesfăcută de asemenea sigilulŭ împĕrătescŭ.

Deodată rumpe cuverta.

Din carnetŭ ese unŭ portretŭ micŭ, desemnatŭ

Fața împĕratului se inveseli. Era chipulŭ contesei Czrynovsky, de pe când elŭ, necăsĕtoritŭ, își petrecea tinerețele în societatea damelorŭ frumóse și de spiritŭ. Da, da, acestea erau buclele brune încârligate, aceștia erau dinții de mărgăritarŭ și gurița-i proporționată cu surîsulŭ celŭ plăcutŭ.

Chipulŭ îlŭ puse lângă sine pe mésă și deschise miculŭ carnetŭ. După foițe elŭ cunoscŭ, că întregulŭ nu póte conține mai multŭ ca două-sprędece până'n cinsprędece pagine de textŭ.

Deja primele cuvinte, pe carĭ le ceti împĕratulŭ îlŭ făcură sĕ-șĭ schimbe fața. Elŭ căută pagina din urmă, ca sĕ vĕdă loculŭ, unde e subscrierea. Acolo erau numai inițialele contesei repausate, formândŭ unŭ monogramŭ și ddta de 30 Maiu 1839. Rêndŭ de rêndŭ, cuvêntŭ de cuvêntŭ, ceti monarchulŭ încetŭ, ca și când n'ar fi trebuitŭ sĕ-i scape nicĭ unŭ cuvêntŭ din vedere. Espresiunea veselă de pe fața împĕratului dispăru totŭ mai multŭ, făcêndŭ locŭ unei seriosităţĭ caracteristice.

Când ajunse la sfĕrșitulŭ cărticelei, mâna, care ținea carnetulŭ, cădŭ ca mórtă în josŭ, și elŭ privi câteva clipite la gaura din părete. După aceea se ridică încetŭ. O singură vorbă nu i-se furișă de pe buze, trăsăturile gândeai, că suntŭ tăiate din marmură, ochii lui rĕmaseră pironițĭ asupra scrinului deschisŭ.

Unŭ cutremurŭ ușorŭ îi străbătŭ corpulŭ. Făcŭ unŭ pasŭ către scrinŭ, hotărîtŭ încuiă érășĭ cele cetite când, étă apare servitorulŭ și îndĕrĕtulŭ lui Czrynowsky.

— „Profesorulŭ Rostow“, însciință bĕtrânulŭ cu voce respicată.

Fața împĕratului își pierdŭ colórea pe unŭ momentŭ, deodată însĕ se roși iute și ochii lui pausară asupra figurei frumóse bărbătescĭ a lui Czrynowsky.

Nicĭ unulŭ nu cuteza sĕ conturbe pe unŭ momentŭ liniștea din odaiă.

Față în față stĕteau doi bărbațĭ carĭ, cu puținŭ mai nainte, se țineau unii pe alții de dușmanĭ neîmpĕcațĭ.

Împĕratulŭ își dobêndi mai întêiu liniștea.

— „Vino mai aprópe, fiulŭ meu“, dise elŭ.

In timbrulŭ vocii se împrimă o emoțiune particulară.

Profesorulŭ Rostow se apropiă câțĭ-va pașĭ și apoi stete înaintea Țarului.

Ochĭ în ochĭ se priviră amêndoi bărbații. Ar fi avutŭ multe sĕ-șĭ esplice unulŭ altuia dér n'au făcut'o, lăsândŭ mai bucurosŭ sĕ se înțelégă cu ochii.

— „Dă-mĭ mâna, fiule“, dise împĕratulŭ.

Profesorulŭ îlŭ ascultă.

— „Strîngŭ eu mâna unui omŭ cinstitŭ, orĭ a unui — blĕstĕmatŭ?“ întrebă elŭ.

Cuvintele simple ale monarchului avură mai multŭ efectŭ, de cum ar fi avutŭ cine scie ce vorbirĭ convingĕtóre și sbuciumărĭ sufletescĭ. Indată înțelesese Rostow împutarea împĕratului. Indoéla însĕ în onorabilitatea simțĕmintelorŭ și nisuințelorŭ lui, îlŭ atinseră cu deosebire.

— „Maiestate, am greșitŭ!“

Dicêndŭ acestea, Czrynowsky cădŭ în genunchĭ și „privi țintă la monarchŭ cu ochii sĕĭ marĭ, blândĭ. Acesta încă se uita în ochii luĭ și cetia în ei.

— „Te înțelegŭ“, dise acum împĕratulŭ, ridicêndu-lŭ încetŭ în susŭ, „profesorulŭ Rostow va desprețui pe rebelulŭ Czrynowsky. Așa este?“

Profesorulŭ Rostow n'a putută rĕspunde nimicŭ, bunĕtatea monarchului a raportatŭ învingere asupra inimei seduse a lui Czrynowsky.

— „Soția ta, fiica rebelului Moransky, este de vină pentru nefericirea ta, fiulŭ meu. Criminala! Ea trebuia sĕ fiă recunoscĕtóre casei domnitóre. Dér, în locŭ de mulțămire, s'a arĕtatŭ cu cea mai mare ingratitudine. Ea este nebună. Prinsă în rețéua nihilismului, nebuna cu capulŭ amână, în orbia ei, de repețiteorĭ a întinsŭ mâna asupra împĕratului ei, ca sĕ-lŭ nimicéscă. Ea nu renunță la planulŭ ei diabolicŭ și și-a nimicitŭ nu numai fericirea ei, ci și a altora. — Scii tu cine a fostŭ pretinsa soțiă a cetățenului Suchorucow din Moscova?“

Czrynowsky privia încremenitŭ la împĕratulŭ, nu era în stare sĕ dea nicĭ unŭ rĕspunsŭ.

— „A fostŭ Magdalena de Czrynowsky. Femeia unui omŭ, care umbla cu capulŭ prin norĭ. Ea era emblema de nobléță a numelui, ce pórtă, învĕlită în patulŭ unei concubine ordinare.“

Împĕratulŭ se duse la scrinulŭ din părete, încuiă érășĭ carnetulŭ celŭ roșu și se depărtă, mai aruncêndŭ o salutare amicabilă asupra profesorului, care era în mare luptă cu sine. (Va urma.)

Cursulŭ pieţei Braşovŭ.

din 7 Augustŭ st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 33	Vênd.	9.37
Argintŭ românescŭ	„	9 27	„	9.31
Napoleon-d'orĭ	„	9.34	„	9.38
Lire turcescĭ	„	10.48	„	10.53
Imperialĭ	„	9.46	„	9.51
Galbinĭ	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina" 6%		101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	99.50	„	100.—
Ruble rusescĭ	„	123.—	„	124.—
Mărcĭ germane	„	57.50	„	57.90

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 6 Augustŭ a. c. 1891

Renta de aurŭ 4%	104 60
Renta de hârtiă 5%	101 85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	117.—
dto argintŭ	99.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	113 —
Bonurĭ rurale ungare	91 60
Bonurĭ croato-slavone	104.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguroscŭ	140.75
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguroscŭ	—.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	131 —
Renta de argintŭ austriacă	92.45
Renta de hârtiă austriacă	92.45
Renta de aurŭ austriacă	111 60
Losurĭ din 1860	138.—
Acţiunile băncei austro-ungare	1026.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	336.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	290.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.58
Napoleon-d'orĭ	9.39½
Mărcĭ 100 împ. germane	57.95
Londra 10 Livres sterlinge	117.85

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de **administratorŭ** la **băile de aburŭ şi de vană** din Gróverĭ, suburbiulŭ Scheiu în Braşovŭ, se escrie concursŭ cu terminŭ pănă la **9 Augustŭ 1891** st. v.

Suplicile au sĕ se adreseze cătră subsemnata Eforiă şcolară, de unde se póte lua informaţiune despre beneficiile şi îndatoririle legate de acestŭ postŭ.

Braşovŭ, 25 Iulie 1891 st. v.

Eforia şcólelorŭ centrale române ort. res.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerătŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerătŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	2.12
	4.—	7.13	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Cluşiu	8.29	10.37	6.56	6.—
	8.46	11.10	8 20	6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10 37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1,54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45	2.13	12.18	8.38
	12.13		12.58	8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51		2.48	9.48
	2.12		3.03	9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persone	10.05	2.09
		12.20		2.19
Timişŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accelerătŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerătŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18	4.20	6.58	
	2.48	5.07		7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfaleu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55	10.47		12.53
	6.57	11.06		1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.—	1.08	1.25	2.49
	8.07	1.35	1.50	3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Cluşiu	10.45	6.08	4 53	6.52
	11.01	6.29	5.30	7.40
Nădăşelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6 11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.42	11.51
	2.25	11.04	8.47	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerătŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45	6.52	5.24
	4.30	T. d. per. 2.20	5 46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bêrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.35
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10 19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerătŭ	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2 36
Şibotŭ	4.52		3 03
Orăştia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5 17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5 53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bêrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6 01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46		8.40
	11.18	8.24	9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1 55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8 25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9 30	2.30	8 50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	8 15	3.15
Sighişóra	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12 38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20	11.17	5.14
	5 35		5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8 —	8.15
Oşorheiu		9 35	9.53
	5.21	5.54	10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3 —	7.50
Simeria	5 28	3.20	8.10

Braşov—Zêrnescĭ

Braşov	5.45	4 55
Zêrnescĭ	7.26	6.36

Zêrnescĭ—Braşov

Zêrnescĭ	8.—	8.20
Braşov	8.24	9.44

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budctelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ